

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 16.1.2015 – Cdiscount SA v. Ministère public

(Asia C-13/15)

(2015/C 107/28)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Cdiscount SA

Vastapuoli: Ministère public (yleinen syyttäjä)

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11.5.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY⁽¹⁾ 5–9 artiklan säännökset esteenä sille, että hinnanalennukset, joita ei lasketa suhteessa lainsäädännössä vahvistettuun viitehintaan, ovat kaikissa tilanteissa kiellettyjä siitä riippumatta, mikä vaikutus niillä mahdollisesti on keskivertokuluttajan päätöksentekoon?

(¹) Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) (EUVL L 149, s. 22).

Valitus, jonka Euroopan unionin tuomioistuin on tehnyt 17.2.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-479/14, Kendrion v. Euroopan unioni, 6.1.2015 antamasta määräyksestä

(Asia C-71/15 P)

(2015/C 107/29)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unionin tuomioistuin (asiamiehet: A. V. Placco ja E. Beysen)

Muu osapuoli: Kendrion NV

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-479/14, Kendrion v. Euroopan unioni, 6.1.2015 antaman määräyksen
- hyväksyy vaatimukset, jotka Euroopan unionin tuomioistuin esitti unionin yleiselle tuomioistuimelle sen työjärjestyksen 114 artiklan nojalla, ja siten
- ensisijaisesti ratkaisee asian lopullisesti jättäen Kendrion NV:n vahingonkorvauskanteen tutkimatta sen vuoksi, että kannetta on ajettu Euroopan unionin tuomioistuinta vastaan (unionin edustajana)

- toissijaisesti, mikäli unionin tuomioistuin katsoisi, ettei se seikka, että mainittua kannetta on ajettu Euroopan unionin tuomioistuinta eikä komissiota vastaan (unionin edustajana), ratkaise kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä vaan unionin yleisen tuomioistuimen olisi Euroopan unionin tuomioistuimen siellä esittämän oikeudenkäyntivaihteen johdosta pitänyt määrätä asianosaisseuraannosta, jossa komissio tulee vastaajaksi Euroopan unionin tuomioistuimen tilalle, palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen Kendrion NV:n vahingonkorvauskanteen ratkaisemiseksi unionin tuomioistuimen ratkaisemien oikeusseikkojen mukaisesti
- velvoittaa Kendrion NV:n korvaamaan Euroopan unionin tuomioistuimen oikeudenkäyntikulut ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhakumenettelyssä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi 6.1.2015 antamallaan määräyksellä hakemuksen, jonka Euroopan unionin tuomioistuin oli esittänyt unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan nojalla asiassa T-479/14, Kendrion v. Euroopan unionin tuomioistuin. Euroopan unionin tuomioistuimen hakemuksessa vaadittiin ensisijaisesti, että sille vastaajana tiedoksi annettu Kendrion NV:n kanne, jossa tämä yhtiö on vaatinut unionin sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun vahvistamista saadakseen korvausta vahingosta, jonka se väittää kärsineensä sen johdosta, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole asiassa T-54/06 noudattanut kohtuullista käsittelyaikaa, jätetään tutkimatta. Toissijaisesti Euroopan unionin tuomioistuin esitti samassa hakemuksessa oikeudenkäyntimenettelyä koskevan väitteen, jossa se pyysi, että unionin yleinen tuomioistuin määräisi asianosaisseuraannosta, jossa Euroopan komissio (jäljempänä komissio) tulee asiaan vastaajaksi. Euroopan unionin tuomioistuin katsoi tässä yhteydessä, että kantajan olisi tullut nostaa kanteensa Euroopan unionia vastaan, ei Euroopan unionin tuomioistuimen vaan komission edustamana. Edellä mainitussa määräyksessä unionin yleinen tuomioistuin ei hyväksynyt tätä koskevia Euroopan unionin tuomioistuimen vaatimuksia.

Tämän vuoksi Euroopan unionin tuomioistuin tekee Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklan nojalla unionin tuomioistuimelle valituksen, jossa se vaatii määräyksen kumoamista. Se vetoaa valituksensa tueksi unionin edustamista sen tuomioistuimissa koskevien sääntöjen noudattamatta jättämiseen ja perusteluvollisuuden laiminlyöntiin.

Ensimmäinen valitusperuste koskee unionin edustamista sen tuomioistuimissa koskevien sääntöjen noudattamatta jättämistä, ja Euroopan unionin tuomioistuin huomauttaa sen yhteydessä, että koska ei ole olemassa nimenomaisia sääntöjä unionin edustamisesta sen tuomioistuimissa käsiteltävässä SEUT 268 artiklan perusteella nostettuja kanteita unionin sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun vahvistamisesta, tätä edustamista koskevat säännöt on johdettava tuomiovallan käyttämiseen sovellettavista yleisistä periaatteista ja tarkemmin sanottuna hyvän oikeudenkäytön sekä tuomioistuimen riippumattomuuden ja puolueettomuuden periaatteista.

Tämä Euroopan unionin tuomioistuimen ensimmäinen valitusperuste jakautuu kahteen osaan eli hyvän oikeudenkäytön periaatteesta johtuvien vaatimusten huomiotta jättämiseen ja tuomioistuimen riippumattomuuden ja puolueettomuuden periaatteista johtuvien vaatimusten huomiotta jättämiseen.

Ensimmäisen valitusperusteen yhteydessä Euroopan unionin tuomioistuin huomauttaa, että unionin yleisen tuomioistuimen johtopäätös, jonka mukaan unionin edustaminen edellä mainitun vahingonkorvauskanteen käsittelyssä on Euroopan unionin tuomioistuimen tehtävä, perustuu ilmeisesti tuomion Werhahn Hansamühle ym. v. neuvosto ja komissio (63/72–69/72, EU:C:1973:121; jäljempänä tuomio Werhahn ym.) mukaiseen oikeuskäytäntöön. Tässä oikeuskäytännössä omaksutun ratkaisun sisältönä on, että jos yhteisöä ja sittemmin unionia vastaan tehdään sen jonkin toimielimen menettelyyn perustuvia vaatimuksia, unionia edustaa unionin tuomioistuimissa se tai ne toimielimet, joiden väitetään olevan vastuussa korvauskanteen perusteena olevista tosiseikoista. Euroopan unionin tuomioistuin ilmoittaa katsovansa, ettei tätä ratkaisua tulisi soveltaa nyt käsiteltävässä asiassa, koska se johtaisi useista eri syistä tilanteeseen, joka näyttäisi olevan ristiriidassa hyvän oikeudenkäytön vaatimusten kanssa, joka on tuomion Werhahn ym. nimenomaisen sanamuodon mukaan kyseisen ratkaisun peruste. Tässä yhteydessä Euroopan unionin tuomioistuin viittaa muun ohella myös SEUT 317 artiklan ensimmäisen kohdan ja asetuksen N:o 966/2012 (1) 53 artiklan 1 kohdan noudattamatta jättämiseen, vaikka unionin yleisen tuomioistuimen olisi niiden perusteella pitänyt tunnustaa periaate, jonka mukaan nyt käsiteltävässä asiassa vaadittavan kaltaista vahingonkorvausta on käsiteltävä komissiota koskevaan unionin talousarvion osaan kohdistuvana menona.

Ensimmäisen valitusperusteen toisen osan yhteydessä Euroopan unionin tuomioistuin vetoaa tältä osin Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen 10.7.2008 antamaan tuomioon Mihalkov v. Bulgaria (kanne nro 67719/01) nojautuen siihen, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole ottanut huomioon tuomioistuimen riippumattomuudesta ja puolueettomuudesta johtuvia vaatimuksia katsoessaan, että Euroopan unionin tuomioistuimen on ollut edustettava unionia Kendrionin vahingonkorvauskanteen käsittelyssä. Kun nimittäin otetaan huomioon ensinnäkin, että nyt käsiteltävässä asiassa vastuun perustaviksi väitetyt tosiseikat liittyvät tuomiovallan käyttöön tuomioistuimen ratkaisukokoonpanossa, ja toiseksi, että ratkaisukokoonpano, jonka on tutkittava asia, i) kuuluu samaan tuomioistuimeen (unionin yleinen tuomioistuin) kuin se ratkaisukokoonpano, jonka menettelyyn vastuun perustuvien seikkojen väitetään perustuvan, ja ii) kuuluu kiinteänä osana asian vastaajaan (Euroopan unionin tuomioistuin), johon ratkaisukokoonpanoon kuuluvilla tuomareilla on ammatilliset yhdyssiteet, edellä mainitut vaatimukset tulevat sivuutetuiksi ja näin on vielä suuremmalla syyllä, koska tässä asiassa vaadittavan kaltaista vahingonkorvausta on unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisun mukaan käsiteltävä Euroopan unionin tuomioistuinta koskevaan unionin talousarvion osaan kohdistuvana menona.

Lisäksi Euroopan unionin tuomioistuin katsoo **toisessa valitusperusteessaan**, että **perusteluvollisuus on laiminlyöty** valituksenalaisessa määräyksessä, koska siihen ei sisälly erillistä vastausta tuomion Kendrion v. komissio (C-50/12 P, EU: C:2013:771) ulottuvuutta koskevaan väitteeseen, jonka Euroopan unionin tuomioistuin oli esittänyt unionin yleiselle tuomioistuimelle.

(¹) Unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25.10.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetys (EU, Euratom) (EUVL L 298, s. 1).